Szerkesztőség a presztizs ellenében?

dr. Rigó Mihály
aranydiplomás erdőmérnök és okl. építőmérnök,
a BME műszaki doktora

„Ha küzdesz, veszíthetsz, ha nem küzdesz, már veszítettél."
dr. Regdon Ibolya, a szegedi Radnóti Gimnázium tanára

A magyar mérnökség lételeme a mérnöki presztizs mértéke, mely mind a mérnököknek, mind a társadalomnak nagyon fontos.
A jelen dolgozatban áttekintettem a presztizsre ható tényezők egyikét, a Mérnök Újság szerkesztőségének a szerepét.
Kiválasztottam erre a célra a Mérnök Újság 2023. októberi számát, abból is néhány cikket, melyek számos gondról számolnak be, melyekre megoldást is keres, de mintha a helyes utat még véletlenül sem bírná eltalálni. Eljutnak ugyan a kérdések feltevéséig, de azokra vitákra alapozó válaszadásig már sajnos nem. Sajnos szó sincs a vitának a lapban való hely biztosításáról sem.
A felismert gondok:

1.
Feltételezett időrendben taglalva az első témát:
Nádor István: 1000 szó egy üzleti terv elé (14. old.)
Az eldöntendő kérdés „bérelni vagy venni", tehát sajáttá tenni kell a MMK székházát?
Kérdések tömegét teszi fel ebben a témában szerző.
„Ezekről a nyitott kérdésekről és rendezési módjukról eddig miért nem beszéltünk?" Mintha Ő is a vitát hiányolná!
A szerző állást is foglal: „Jelzem, ma már nem trendi a saját székház, még profitorientált cégek is inkább bérelnek."
Ennyit a tézis gyanánt?

Dr. Liska András: Hajdú – Bihar Vármegyei Mérnöki Kamara: Az otthontalan mérnök – válasz az 1000 szóra (16. old.)
Szintén kérdések sokaságát teszi fel és Ő is állást foglal:
„A területi kamarák háromnegyede rendelkezik saját tulajdonú irodával/székházzal. Ez a tény alátámasztja, hogy helyes út a székház vásárlása, hiszen ennyi felelős beosztásban lévő mérnökember nem tévedhet és nem is tévedett."
„… véleményem szerint helyes cél a MMK részéről saját tulajdonú székházat vásárolni …"
Megjegyzi még: „..."
A készülő üzleti tervről, mely valamilyen döntéselőkészítő doksi lehet, melyet valószínűen a MMK Elnöksége rendelt meg:
„Olyan nagy szakmai tapasztalattal, referenciákkal rendelkező, független személy kapott megbízást … az üzleti terv elkészítésére, akinek munkájában joggal megbízhatunk." „Az üzleti tervre vonatkozó konkrét megoldásokat tartalmazó hozzászólások szükségesek, mert azok vinnék előre a közös ügyünket." Az említett hozzászólások szükségessége a vita szükségessége!

Antitézisként ennyi?

Wagner Ernő, a MMK elnöke: Godot-ra várva (2- old.)
Nagyon helyeselhető az Elnök úr szerinti gondolkodás, megoldási mód!
„… a kamarai székház ügyében több, mint 25 esztendő telt el várakozással és csehovi siránkozással."
"Felmerül a kérdés: mire és meddig várjunk …"
„Most kell eldönteni: elindulunk az észszerű gazdálkodás útján, vagy helyesnek tartjuk azt, hogy a budapesti kamarával közösen 166 millió forintot költünk évente a jelenlegi székhelyünkre?"
„… a kamara tagjainak a pénzét ne herdáljuk el, hanem értelmes megoldásokat választva olyan helyzetet teremtsünk, hogy a Magyar Mérnöki Kamara egyre kevésbé legyen ráutalva a – ma rendkívül magas – területi befizetésekre , mert hisszük, ez egyúttal a tagdíjak középtávú, relatív mérsékléséhez is vezethet."
„Miért probléma, ha végre nyugvópontra jut a helyzetünk."
Helyes volt az üzleti terv megrendelése is, melynek alapján akár még véleményeket is írhatnak majd le a mérnök kollegák. Hiszen mindenki számára egyértelmű az, hogy erről is nagyon sok mérnöknek lehet véleménye, megalapozva azokkal a vezetés helyes döntését!
Mintha a szintézis lenne, és ezzel már is elintézve az egész? Lehetnek még más vélemények is? Az pedig ki a fenét is érdekel?

Kérdések, kérdések, kérdések, de hogyan tovább? Miért szakad meg itt a folyamat?

Ez az egy ügy is mutatja, hogy szakterületünkön rengeteg a megoldandó feladat, rengeteg a felmerülő kérdések száma is! Nem létezik, hogy a mérnökségnek ezekre ne lenne ezer válasza, melyből kiszűrhető a közösség véleménye, mely már megalapozná a kamarai vezetőség helyes döntését!

2.
Holló Csaba, a Borsod Vármegyei Mérnöki Kamara elnöke: Regionális V4 találkozó és konferencia (9. old.)
A régi nóta:
„A 25 évvel ezelőtt kezdődött találkozók egykori résztvevői sajnálatosan fogynak, kiöregednek, és az utódok már kevésbé aktívak."
Ugyanez a gondolat jelenik meg a 4-ben így:
„… a kamara meglehetően elöregedett. Az alapító generáció képviselői jórészt már kifelé tartanak a szervezetből, a legaktívabb korú kollégák a piacon hajtanak, és azt mondják, hagyjuk őket békén, a fiatalabb szakmagyakorlókat pedig nem nagyon érdekli az egész."
Ez sem látszik?

Kérdések, kérdések, kérdések, de hogyan tovább? Miért szakad meg itt a folyamat?

Vita kellene a fiatalítás módjairól is, amíg helyrehozhatatlan károk nem keletkeznek, amíg a tendencia még megfordítható!
A fiatalok léte és munkája minden szervezet, így a MMK számára is létszükséglet. Különben az egykori dinoszauruszokhoz hasonlóan egyszerűen kihal a MMK!

3.
Pintér László, ny. közlekedésmérnök: Autómentes vagy elektromos autóval kiszolgált város lehet a jövő? (30. old.)
A hosszú cikk elolvasása után megállapítható, hogy a szerző helyesen ismerte fel azt, hogy a városi közlekedés negatív hatásainak a mértéke ma már olyan szintre jutott, amely elérte, sőt meg is haladta az elviselhetőség határát. Az elviselhetőség határát! Kell ezt magyarázni? Nem elég ennyi indok a változtatáshoz?

Azonban minden ezt mérséklő próbálkozást önkényesen sikertelennek minősít. Tényleg így van? Nem túl szélsőségesen autózáspárti ez a nézet?

Ráadásul sajnos még megoldási javaslata sincs az eltűrhetőség visszaállítására.

Mintha véletlenül kimaradt volna azon városok említése, melyekben értek el eredményt.

Ismét a kérdések, kérdések, kérdések, de hogyan tovább? Miért szakad meg itt a folyamat?

Álltásai, melyek lényegében mind kérdések.
„A probléma világjelenség, a forgalom csillapítása ügyében egyetlen országban sem sikerült az elmúlt évtizedekben érdemlegesen eredményt elérni.” Tényleg?

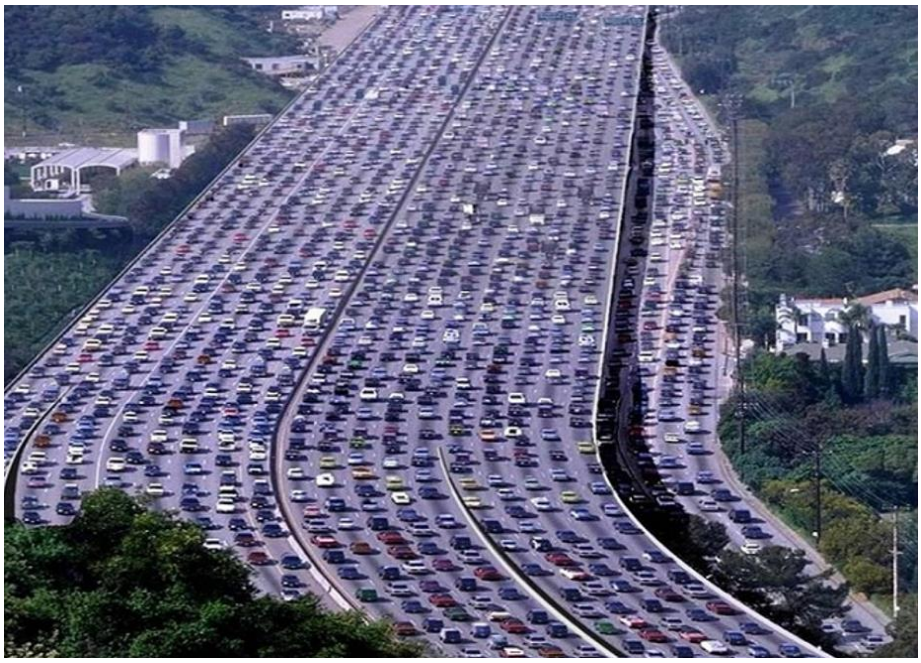
A forgalomcsillapítás és a forgalomban résztvevők járművek számának csökkentése nem azonos fogalmak. Ez is tévedés.

Számos módszer született arra, hogy a járműszám csökkentése nélkül is, a városon belőli utazási sebességet mérsékeljék. Lényegében csak ezt hívják forgalomcsillapításnak.

„… az évszázadokkal korábban kialakított szerkezetű városok úthálózata a forgalom fogadására csak nagyon kevés helyen alkalmas” - megállapítás azt sugallja, hogy a városi utcák szélesítése, új és még újabb utak építése a megoldás kulcsa. Ez is tévedés. És ez még csak a mozgó forgalom. Legalább ekkora gond a parkoló autók hatalmas helyfoglalása főleg a célszerűbben felhasználható közterületeken a nap zömében!

A téves elképzelést jól mutatják bizonyos autópályák, melyeket számos sávval bővítettek, a dugók mégis állandóan újratermelődtek.
A járműszám növekedést tehát az infrastruktúra kapacitásnövelésével kivédeni nem lehet.

Lehet, hogy az alábbi borzalom valamikor irányonként csak 2-3 forgalmi sávos lehetett?



A következő lépés ezen logikát követve az lenne, hogy meg kell építeni ezt az autópályát még egy példányban, megduplázva? Ezt az USA sem bírná.

Így kezdődik a folyamat itthon is, amikor a vasúttal párhuzamosan haladó M1 és M7 autópályákat irányonként 3 sávosra akarják szélesíteni a mai 2 sávos helyett, ahelyett, hogy a teherforgalmat a velük párhuzamosan húzódó, és azonos sávban haladó vasútra terelnék!

Lehet-e csodálni, hogy „megjelent a levegőszennyezés megállításának igénye”? Ez tényleg csak egy ócska trükk lenne? Mitől lenne képtelenség ennek még az említése is?





https://1.kerulet.ittlakunk.hu/egeszseg/200206/legszennyezes-mert-adatoknal-sokkal-rosszabb-levego-budapesten
https://www.legszennyezes.hu/kevesebb-fajlagos-kibocsatas-de-tobb-auto-mi-az-igazsag/

Ezek a gázok mitől lennének hatástalanok az emberre?
Az ember a fejlődése során vajon tényleg ehhez szokott volna hozzá, ehhez alkalmazkodott? Vagy inkább ehhez:





https://www.agraroldal.hu/shinrin-yoku.html
https://tortenetekkepekkel.blogspot.com/p/erdo.html

Vajon kell-e azt különösen magyarázni, hogy ezek és mondjuk a budapesti Margit krt. nem azonos minőségű élőhelyek? Tényleg ilyen nagy bűn lenne a jobbra törekvés?

Ez nem egy széplélek ömlengése. Mellesleg állítólag évente 14.000 ember hal meg a légszennyezés miatt, akkor is, ha nem mindenért felel a közlekedés.

„… a közúti közlekedés korlátozásával – sőt szinte kiiktatásával – úgy próbálja elérni, hogy a feltételek és azok biztosítása nélküli következmények említésre sem kerülnek."
Mintha a változtatáshoz valamiféle autósok által diktált feltételeknek kellene teljesülni! Mi az, hogy lennének a változtatásnak feltételei?

Nyilván azért mert ezekkel a bizonyos feltételekkel úgy lehetne csökkenteni a járműszámot, hogy az egyáltalán ne csökkenjen, ami fából vaskarija lenne.
Nem hiszem, hogy a mérnöknek erre kellene törekedniük. Ha a szélsőségesen autós érdekűek feltételeit mind kielégítenék, semmi sem lehetne haladni, egy mm-t sem lehetne előrébb jutni. Vajon mindenki ennyire szélsőséges nézeteket vall?

Miért nem nyilvánvaló, hogy az elektromos közlekedés – beleértve az elektromos rollert is, **mely ideális városi közlekedési eszköz**, -egy lépes az élehető város felé!
Hogyan nem látszik, hogy a jelentkező mai gondok nagy részét a villanyroller megoldja, még akkor is, ha nem mindet, esetleg új gondokat teremtve. Ahelyett, hogy minden módon elősegítenénk a gyorsabb elterjedését!

Egy villanyrollerező magyar érsek, egy metropolita, Vatikánban. Még Ő is belátta, hogy ezt a nagyszerű eszközt propagálnia kell, pedig biztos mehetett volna autóval is.




https://twitter.com/cwwhiteNCR/status/1712105810841477283?ref_src=twsrc%5Etfw%7Ctwcamp%5Etweetembed%7Ctwterm%5E1712157938406642123%7Ctwgr%5E8ebd690357efeddac0f0104f318c7a86e80b031f%7Ctwcon%5Es3_&ref_url=https%3A%2F%2Fwww.magyarhirlap.hu%2Fkronika%2F20231013-rollerrel-erkezett-majd-baseballsapkaval-lepte-meg-ferenc-papat-a-magyar-ersek-video

Lehetne folytatni a kétes megállapítások kritikáját, de mindig ugyanoda jutnék. Talán meg kellen ezt is vitatni!

4.
Sándorfi Zsigmond, Zala Vármegyei Mérnöki Kamara elnök, Kiss Attiláné, kamarai titkár, Kelemen László elnökségi tag, Balázs Ferenc Attila, épületgépész szakcsoport elnök, Tompa Mónika, elnökségi tag: A befalazott alagút címmel nyilatkozott.
A kijelentéseiket korábban már más kamarák vezetői is hasonlóan megfogalmazták. Ezek tehát nem egyedi, vagy véletlen jelenségek. Ennek ellenére eddig még sem sikerült azokat orvosolni, helyesen reagálni!

A MMK tagsága „egyre fásultabb”. Hogy is jön létre, alakul ki a fásult ember?
„… a legnagyobb problémát a tagok egyre mélyülő passzivitása jelenti, amit nagyon nehéz oldani, mert úgy tűnik, mintha nem is érdekelné őket ez az egész …”

Pusztán önvédelmi céllal nem kellett volna már vizsgálatot indítani a fásultság és a rettenetes passzivitás okainak feltárására? Pedig mekkora téma lenne, lehetne!

„… mindent, ami kötelező, az emberek szükséges rossznak tartanak …”
Miként lehet az, hogy a tagok a MMK-t, mint az elutasított, a kötelező feladatok intézményekét élik meg?

„… mintha a többség nem is érezné sajátjának a mérnöki kamarát.”
„… a kilencven százalék tulajdonképpen rá sem bagózik a kamarára.”
Hogyan fajulhattak el eddig a dolgaink?

„Kinek van ötlete?”
Mindegyik mondat szinte segélykérés.
Ezek azonban mind válasz nélkül maradhatnak. Az is egy nagy gond, hogy ezeket a jelenségeket a MMK magától fel sem ismeri. A helyzet azonban még ennél is rosszabb, mert meg sem hajlandó hallani!

A kulcsmondat:
„A fásultság egyik fő oka szerintem, hogy ebben az országban mindenben a politika dönt…. A szakmai kérdésekről és a szabályokról, a jogszabálytervezetekről csupán látszategyeztetések történnek, ezért a mérnökök nem nagyon látják értelmét annak, hogy véleményt nyilvánítsanak."

Vajon akkor is így lenne, ha azokat a hatalmasság figyelembe venné?
Erre az élményre tréniroznak bennünket hosszú ideje!
Vegyük észre, hogy a politikum érdeke érvényesül. Feltételezhető, hogy ezt az állapotot eleve így hozták létre!
Hiszen nekik az kell, hogy minél könnyebben nyomjon le a mérnökség torkán döntéseket, melyhez egyáltalán nem hiányzik a MMK „akadékoskodása"! Hangsúlyozom: ettől még nem válna a MMK ellenzéki párttá!

Ezért színlelkik a „demokratikus" egyeztetéseket. Érdemes lenne megvizsgálni, hogy egy-egy törvénytervezet bírálatakor mennyit fogadnak meg a szintén nagyhatalmú hazai jogászok, akiket mellesleg naponta aláznak meg, mossák fel a padlót az Európai Unió jogászai, a kormány uniós csatározásai során.

Ugyanaz a helyzet, mint at agonizációra ítélt magyar mezőgazdaságnál! A nagyhatalmú kereskedők állandóan azt bizonyítják a magyar parasztnak, hogy bármit kezdenek termelni, az biztosan ráfizetéses lesz!
Be kellene látniuk. hogy nekik nincs is más lehetőségük, mint az egyik csődből a másikba bukdácsolni. Hiába próbálkozik hol ezzel, hol azzal!

A mérnökséget is hozzászoktatták ahhoz, hogy bármit ír le, bármit ajánl, az mind teljesen értelmetlen, mert abból semmit sem fogadnak el, semmit sem vesznek át. Minden lépésük, minden megnyilvánulásük egyetlen üzenete ez!

Csoda-e ezek után a fásultság, a passzivitás, a frusztráció?

Volt valamikor a mérnökség tekintélye ennyire lent?

Mikor volt a mérnökség presztizse ennyire közel a nullához?

(„Valamely személy, közösség erkölcsi vagy politikai súlya, tekintélye, hírneve" a presztizs. https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-a-magyar-nyelv-ertelmezo-szotara-1BE8B/p-44572/presztizs-4663C/)

Nagyon fontos lenne elemezni azt is, hogy ehhez a politikumnak miként segítenek az amúgy mérnök érdekvédelminek nevezett szervezetek, mint a MMK vagy a Közlekedéstudományi Egyesület (a KTE)?

Véletlenül vagy szándékosan? Vajon mi miért történik?
Inkább igazodnak, simulnak, mert talán azt hiszik, hogy ellenkező esetben a létüket kérdőjelezné meg a hatalom? A simulékony érdekvédelem nagyobb állami támogatást is remélhet?

Vajon érdeke az a hazai mérnökségnek, hogy e két intézmény így szolgálja ki a politikumot, miközben a saját tagságával szembe fordul?

Meddig lehet ezt eltűrni? Amíg teljesen tönkre nem teszik a szakmát?

„Miben bízunk?”

„Szerintem már semmiben.” Micsoda perspektívát kapnak vissza a tagjaink a nagyon magas tagdíjért!

„Próbálunk túlélni, bár nem látjuk az alagút végét. Talán már be is falazták az alagutat!”

„A kamara ma sajnos semmi más, érdekképviseletnek mondott szervezet, hogy meg legyen az a látszat, hogy a mindenkori kormány egyeztet a szakmai szervezetekkel.”
„Felfoghatatlan bornírtságok a jogszabályokban.”

Ehhez persze kell a másik partner is, aki esetünkben a MMK, illetve a KTE, akik felénk sugározzák ezt ezerrel, kábítva a népet azzal, hogy a hatalom a véleményüket óriási mértékben beépítette, figyelembe vette és eszük ágában sincs, hogy „helyettünk dönt(s)enek”.

„Olyan szervezet vagyunk, amelyre hivatkozni lehet, de igazából a politika nem kíváncsi ránk, nem akarnak velünk dolgozni, inkább csak le akarják tolni torkunként azt, amit kigondoltak, majd hozzáteszik, ezt leegyeztették a kamarával. Valójában csak díszítés vagyunk a hatalom asztalán.”

Mikor volt a mérnökség presztizse ennyire közel a nullához?

Ez ugyan miként nevezhető ez egyáltalán bárminemű érdekképviseletnek?

Kérdések, kérdések, kérdések, de hogyan tovább? Miért szakad meg a kérdések feltevésével a folyamat?
Vajon érdekli-e az idézett cikkek íróit az, hogy hol kapnak majd lehetőséget a mérnökök arra, hogy ezeket a kérdéseket megválaszolják, megbeszéljék?

A véleménytelenség és annak a kikényszerítése

Milyen érdekes, még a tengerimalacokért is létesült érdekvédelmi szervezet!

„2012. októbertől végül hivatalosan is megalakult hazánk egyetlen, speciálisan tengerimalac-mentésre szakosodott „érdekvédelmi” szervezete.”
Az is érdekes, hogy tagjainak van véleménye!
„Legfontosabb feladatunk, hogy a rossz, illetve helytelen körülmények között tartott, kidobott (erdőbe, kukába, utcára, szeméttelepre) vagy leadott tengerimalacokat megmentsük, rehabilitáljuk, szocializáljuk, majd új otthont és felelősségteljes gazdikat találjunk nekik.
Küldetésünk, hogy minél több emberrel megismertessük a felelős állattartást, és szakmailag korrekt információkhoz juttassuk a tengerimalacok tartásában kevésbé

járatos gazdikat, legyen szó akár az élőhely kialakításáról, a táplálásról, az orvosi ellátásról vagy a pártalálásról."
https://www.tengerimalacok.hu/kik-vagyunk/az-egyesuletrol

Vagy nézzük a Kétfarkú Kutya pártot, akiknek szintén van határozott véleményük.
A Szegedről alkotott véleményük, mely a hibás döntések éles kritikája:
„Szeged mellett hatalmas (és olcsó) hegyet építünk, hogy tudjanak a gyerekek télen szánkózni, és hogy ne költözzenek el a végzős egyetemisták a Bükkbe. A hegyet amúgy Erdélyből hozzuk át, már megegyeztünk a helyiekkel.
Megépítjük 2019-ig a 8-as metrót, majd 2020-ig a kettest, illetve 2023-ra az ötöst, ami Szegednél fog csatlakozni a Sopron-Záhony vonalhoz.
Beindítjuk a városvezetés által évek óta elszabotált kétfarkú kutya nemesítési kísérleteket a Szegedi Biológiai Kutatóintézetben.
Rendbe hozzuk, és komoly fejlesztésekkel bolygóközi űrkikötővé építjük ki az elmúlt években méltatlanul elhanyagolt, sőt kifejezetten lebontott szegedi űrállomást, fellendítve ezzel a Szegedre irányuló bolygóközi turizmust.
A hídépítés eléggé lassan halad Szegeden, viszont egy új hídra mindenképp szükség lenne a városban, ezért inkább bevezetjük a Tiszát a Dorozsmai úton levő felüljáró alá.
A Hódmezővásárhely-Szeged vonalon kötöttpályás helikoptereket (tramcopter) helyezünk forgalomba, amit részben a föld alatt építünk meg. Hosszabb távon természetesen kötöttpályás teleportban gondolkodunk.
Az örök életet kiterjesztjük a tiszavirágra is. Alapvetően cserepes tiszavirágban gondolkodunk.
A belföldi halturizmus fellendítése érdekében beindítjuk a szeged halcsere programot, melynek keretében 70 ezer dunai halat cserélünk ki ugyanennyi tiszaira.
Természetesen új árvizekre is szükség lesz Szegeden, nem csak a hagyományőrzés miatt, hanem azért is, mert a legutóbbi 1879-est követően is hatalmas építkezések kezdődtek és lendületes fejlődésnek indult a város. Az új finanszírozási trendeknek köszönhetően az újjáépítéskor sokkal menőbb körút nevek lesznek pl.: Kickstarter körút, "1 lájk = 1 ft szegedért" körút illetve a "Van egy szál cigid? Szegedre kéne" körút."
https://ketfarkukutya.mkkp.party/szegedi-program/

Ugyanígy minden aktív magyar pártnak, mint érdekvédelminek mondott szervezetnek, van véleménye!

Kivéve a hazai mérnökségnek!
Mi úgymond „nem érünk rá" arra, hogy a szakmai kérdésekben véleményünk legyen!
Nekünk az is jó, ha valakik felülről a fejünkre pottyantanak valami lágy büdöset. Legfeljebb kérünk még, mert olyan jó meleg.

Ha az egyes pártoknak semmiféle véleménye nem lenne, vajon foglalkozna-e velük a mindenkori Kormány?
Próbálkozna-e, igyekezne-e megnyerni a szimpátiájukat, az együttműködésüket? Nyilván nem!
Mi miatt tenné, miért ölne bele energiát?

Hozzánk nincs szükség semmiféle energiát befektetni, mert meggyőződtek arról, hogy velünk nem kell foglalkozniuk, hiszen nekünk bármi is jó! Mi némán zokszó nélkül eltűrünk, elfogadunk mindent.

Akinek nincs véleménye, az ma nem is létezik!

Egy ilyen VÉLEMÉNYTELEN brigáddal ugyan mi miatt tárgyalnának?

Ugyan mekkora presztizsünk lehet ezek után?
Sokkal KISEBB, mint a Kétfarkú Kutya Párnak! Akiknek van még véleménye is, mint az előbbi szegedi programjukból is látható, mely tényleg nagy baromságokat tartalmaz.
De az is látszik, hogy még ez is sokkal eredményesebb, mint a hazai mérnökségé!

A vélemény nélküliség önkéntes megadás, egy valódi fegyverletétel, mely a szakmánkra nézve életveszélyes.
Érdemes lenne azt is elemezni, hogy kik és hogyan tudták ezt a lehetetlene helyzetet, állapotot előállítani!

Végül még a kikényszerítésről:
az évtizedek során nem az alakult-e ki, hogy azok kaptak valamilyen „jutalmat" (mely estleg azonos is lehet a nem büntetéssel), akik némaságukkal sunyítottak, mellénéztek, lapítottak, akik bűnrészességet vállaltak?
Mennyi időbe telhet majd ennek a borzasztó, egészségtelen gyakorlatnak a megváltoztatása? Ebből is látszik az okozott kár nagysága.

Nyilvánvaló-e az, hogy a mérnökség fegyvere a szakmai kérdésekre adott véleménye lenne?
Nagy értéke lenne a józan észnek ebben a normalitásoktól nagyon távoli világban!

A véleménynyilvánítás jogáról való lemondás a fegyver letétele.
Nem sajátos-e az az érdekvédelem, amely védendők fegyvereit a lábhoz rakatja?
A mai Habsburgok érdeke egy mai világosi fegyverletétel!

<u>Hogyan keveredhetünk ki ebből?</u>
Állítom:

1. **A hazai mérnökség presztizse soha nem érzékelt minimumon van. A kimozdítása lenne a fő feladat! Mit kellene tenni, ha ebből a gödörből ki akarunk mászni?**

2. A politikum zöme jogász és közgazda, tehát nem mérnök. A korábbi céhes megnevezésük szerint ők a kontárok, akik ennek ellenére uralják, mert uralhatják a döntéshozó hatalmasságot.
   Csak azt tudnám, miért van ehhez szükség a mérnökökre? Miért nem szüntetik be a mérnökök képzését?
   A politikum nem foglalkozik a mérnöki igényekkel, elvárásokkal, mert azoknak NINCS soha semmilyen véleménye, velük nem kell kalkulálniuk! Nekik ez éppen így nagyon praktikus.
   Amíg a józan ész érvei el sem hangozhatnak, nekik nem kell ellenük érvelni.

Ezek a társadalom számára is ismeretlenek maradnak! Ezzel még a társadalmat is becsapják.

3. **A mérnöki vélemények leírására lenne mindennél fontosabb a szakma kérdéseiben.**
   A mérnökség KÖZÖS véleménye csak akkor jöhet létre, ha a mérnökök megszólalnak a szakmai ügyekben, azaz leírják és merik is képviselni a SAJÁT véleményüket, hiszen őket 5 évig kiképezték egy szakmára.
   Nehezen képzelhető el, hogy a műszaki egyetemek ne ilyeneket képeznének.
   Ezen vélemények átlaga, közös része lehet majd a mérnökség véleménye.
   Hangsúlyozom: ez egy többségi vélemény lenne és szó sincs valamilyen teljes egyetértés megvárásáról, kikényszerítéséről.

4. **Ma mind a politika, és mintha a MMK, illetve a KTE is azon dolgozna, hogy a mérnökök leírt véleménye NE JELENHESSEN meg. Ez is érdekvédelem, csak nem a mérnököké.**
   Ugyanők kemény cenzúrát is működtetnek. Úgy, hogy annak elveit a közösség nem ismeri, azokat homály fedi!

5. Természetesen folyik a léggömb hámozása.
   Híreket hallatunk a hősies, sok izzadsággal, fáradságával folyó tanácskozásokról, konferenciák tömegéről.
   Sok hűhó a semmiért!
   Beszélhetünk mindenről, amely nem zavarják a politikusok döntéseit.
   Ma már nyilvánvaló, hogy ennek mi a következménye, mindez hová vezet.
   Így akarunk maradni?
   Fórumra, azaz lehetőségre, van szükségünk a rengeteg kérdés megválaszolására!

6. A normális folyamat a kérdések elhangzása után megszakad. Mert megszakítják! Nincsenek válaszok! Akkor pedig mire föl a sok kérdés?

7. Egy hosszú folyamat volt a leszoktatás és sajnos ugyanilyen hosszúnak mutatkozik a visszaszokás is.
   A sumákolás, a némaság helyett a közös ügyeinkben való megszólalást kellene trendivé tenni.
   Nem kell félni!- ezt II. János Pál pápa is hangsúlyozta.
   Lássa a társadalom, hogy léteznek a józan paraszti és képviselői, akikben bízhat is.
   Ma onnan indulunk, hogy a társadalom lényegében nem is tud rólunk.
   Mire mehet a társadalom a süketek, a némák és a gyávák seregével?

8. **Ma erre nincs fórumunk, nincs egy szakmai agora**, mint a régi Rómában volt, ahol mód volt a közös ügyek, a közügyek kitárgyalására. Ezt elég régen kitalálták, szükségesnek tartották és működtették. **Mai megfelelője a digitális újság, melyben elférne minden mérnöki vélemény! Minden, amit egy mérnök a valódi nevével felvállalna!**

9. Rá kell kérdeznünk, hogy a Mérnök Újság digitális formája, illetve ennek szerkesztősége, felvállalja-e ezt a feladatot, mert ez lenne a természetes. De ehhez fel

kellene adni annak látszatát, hogy a mérnökök érdekeit képviselik. A feladat végre az lehetne, ami.
Természetesen joguk van erre nemmel válaszolni.
Ha a válaszuk igen, akkor egyszerű a dolgunk.
Ha pedig nem, mire nagy az esély, akkor sem dől össze a Világ! Hiszen, mint tudjuk, a kiskirályok maguktól soha sem bontják le a „birodalmukat". Ehhez is mérnökök kellenek!

Azonnal mást kell keresnünk. Az intézmények duplázódása, triplázódása sem idegen a hazai közélettől. Lásd pl. a Magyar Művészeti Akadémiát és a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémiát, mint egymás ellenakadémiai, a Magyar Tudományos Akadémia léte mellett!

Ennek ma még az említése is Isten elleni vételnek számít egyesek szerint.
Választani kell végre, ki miféle érdeket képvisel, szolgál ki?
Az ötvenes évek Szabad Népe stílusa kell-e nekünk a „győzelmi jelentéseivel", avagy a mérnökség mai, valós gondjait kitárgyaló sajtó?
Ez esetben a mérnököknek más szerkesztőséget kell választani, akik képesek erre a feladatra, akik tényleg csak bennünket képviselnek.

10. Mindenki nézzen szét a környezetében, hogy kik azok, akik pénzért, munkáért, hatalomért, pozícióért, címekért átálltak a hatalom érdekei képviseletére. Azt is fel kellene térképezni, hogy miféle zsarolással, megfélemlítési módszerekkel jutottak a mai eredményre, pusztán azért, hogy ezt még egyszer soha ne tudják megtenni.

11. Természetesen a politikum ez után is úgy döntögethetne, ahogy úri kedve szerint akarna.
De megjelenne velük SZEMBEN a józan ész, a mérnöktársadalom LEÍRT szakvéleménye, melyet már kénytelenek lennének legalább néha figyelembe venni, mely képviselné – ha kell - a minden döntésüket kísérő fékeket!

Ha eddig elérnénk, tényezők lennénk, megszűnne a mai fegyvertelenségünk, azaz a régóta várt mérnöki presztizs végre növekedne, mely mindennek az alapja.

Szeged, 2023. X. 16.